

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Baconi Baronis de Verulamio, Vice-Comitis S.
Albani, Summi Angliæ Cancellarii, Opera omnia, Quæ
extant: Philosophica, Moralia, Politica, Historica ...**

Bacon, Francis

Francofurti ad Moenvm, 1665

XIX. Dædalus, sive Meachnicus.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10497643-5

mutati sunt, qui & ipsi sub mortem suam quidam dulce & lugubre sonant. Habet hæc Fabula subiectum rarum, & ferè singulare. Neque enim memoria proditum est, in aliqua alia Fabula, *Heraclem* ullum præter unum *Diomedem* ferro violasse aliquem ex Diis. Atque certè videtur Fabula imaginem in illo depinxisse hominis, & Fortunæ ejus, qui ex professo hunc finem actionum suarum sibi proponit, & destinat, ut cultum aliquem divinum, sive Sectam Religionis, licet vanam & levem, vi & ferro infestetur & debellat. Quamquam enim cruentia religionis dissidia veteribus incognita essent; (cùm Dii Ethnici Zelotypiā, quod est Dei veri Atributum, non tangerentur) tamen taanta, & lata videtur fuisse prisci faculi sapientia, ut quæ experiundo non noscent, tamen meditatione, & simulachris comprehendenderent. Qui itaque sectam aliquam Religionis licet vanam & corruptam, & infamem (id quod sub persona *Veneris* significatur) non virationis, & doctrinæ, & sanctitate vitæ, atque Exemplorum & autoritatum pondere, cortigere & convincere; sed ferro & flamma, & pœnarum acerbitate exscindere, & exterminare nituntur: incenduntur fortasse ad hoc ipsum à *Pallado*; id est, Prudentia quadam acri, & judicij severitate, quarum vigore & efficacia, hujusmodi errorum fallacias, & commenti penitus introspicunt: & ab odio pravitatis, & zelo bono; & ad tempus ferè magnam gloriam adipiscuntur, atque à vulgo (cui nihil moderatum, gratum esse potest) ut unicui veritatis, & religionis vindices (cùm cæteri topidi videantur & meticulosi,) celebrantur, & ferè adorantur. Attamen hæc gloria, & felicitas raro ad exitum durat: sed omnis ferè violencia nisi morte celeri vicissitudines rerum effugiat, sub finem improspera est. Quod si eveniat, ut rerum commutatio fiat, & Secta illa proscripta, & depresso vires acquirat, & insurget, Tum verò hujusmodi hominum zeli, & contentiones dominantur, & nomen ipsum odio est, & omnes honores eorum in opprobrium desinunt: Quod autem ab hospite interfactus est *Diomedes*; id cōspectat, quod Religionis dissidium, etiam inter coniunctissimos, infidias & proditiones exciter; Illud veò de Luctu ipso, & quærimoniis minime toleratis, sed suppicio affectis, hujusmodi est, ut moneat, in omni ferè scelere, miserationi hominum locum esse, ut etiam qui crimina oderunt, personas tamen & calamitates rerum, humanitatis causa commiserentur; extremum autem malorum esse, si misericordiaz commercia interdicantur. Atque tamen in causa religionis, & impietatis, etiam miserations hominum notari, & suspectas esse. Contra verò Comitum *Diomedis*, id est, hominum, qui ejusdem sunt Sectæ, & opinionis, quærimoniæ, & deplorationes arguta admodum & Canoræ esse solent, instar Olorum, aut Avium *Diomedis*; In quo etiam pars Allegoria nobilis est, & insignis; Eorum qui propter causam religionis supplicia subeunt, voces sub tempus mortis, tanquam Cygneas cantiones animos hominum mirum in modum flectere, & in memoris & sensibus eorum diutissimè in hætere, & permanere.

XIX.
DÆDALUS, SIVE MECHANICUS.

Se Aipientiam atque industriam Mechanicam, atque illa Artificia illicita, & ad pravos usus detorta, Antiqui adumbraverunt sub Persona *Dedali*, viri ingeniosissimi, sed execrabilis: Hic ob condiscipulum, & simul occisum exulaverat, gratus tamen in exilio Regibus, & civitatibus erat. Atque multa quidem & egregia opera tam in honorem Deorum, quam ad exornationem, & magnificentiam urbium, & locorum publicorum extruxerat, & effinxerat; sed tamen Nomen ejus maximè celebratur ob illicita. Fabricam enim Libidini Pasiphæs subministravit, ut cum Tauro misceretur; adeo ut ab hujus viri scelerate industria, & ingenio perniciose Monstrum illud Minotaurus pubem ingenuam devorans ortum traxerit infelicem ac infamem. Atque ite malum malo tegens & cumulans, ad securitatem hujus pestis, Labyrinthum excoxit, extruxit: Opus fine & detestatione nefarium artificio insigne & præclarum; Ac postea rursus, ne malis artibus tantum innotesceret, atque scelerum remedia (non solum instrumenta) ab codem peterentur; etiam Consilii ingeniosi author erat de filo, per quod errores Labyrinthi retixerentur. Hunc *Dedalum* Minos magna cum severitate atque diligentia, & inquisitio ne perfecutus est; Ille tamen semper & perfugia & effugia reperiebat. Postremo cum volandi peritiam filium *Icarum* edocuisse, ille Novius, & artem ostentans, à Cœlo in aquam decidit. Parabola videtur esse ejusmodi. In ipso introitu ejus, ea quæ apud excellentes artifices excubat, & miris modis dominatur, Invidia notatur; Nullum enim genus hominum ex Invidia eaque acerba, & tanquam interneciva magis laborat. Accedit Nota de genere peccata inflictionis politice & provide; ut *Dedalus* exulet. Er enim Opifices præclari id habent, ut apud omnes ferè populos sint acceptissimi; Adeo ut Exilium præstantis Artifici vix supplici loco sit. Nam aliae vita conditions, & genera, extra patriam non facilè florere possunt. Artificum autem admiratio, propagatur, & augetur apud exterros & peregrinos, cùm insitum animis hominum sit illud, ut populares suos, quoad opifia Mechanica in minori pretio habeant. De usu autem Artium Mechanicarum, quæ sequuntur, manifesta sunt; multum enim illis debet vita humana, cùm plurima & ad Religionis apparatus, & ad Civiliam decus, & ad universalia vita culturam, exillarum thefauris collata sint: Veruntamen ex codem fonte emanant instrumenta Libidinis, atque etiam instrumenta Mortis. Misericordia enim Arte Lenonum, venena quæstissima, atque tormenta bellica, atque hujusmodi pestes, (quæ Mechanici inventis debentur) probè novimus, quantum *Minotaurum* ipsum levitatem, & pernicie superarint. Pulcherrima autem Allegoria est, de Labyrintho, quæ Natura generalis Mechanica adumbratur. Omnia enim Mechanica, quæ magis sunt ingeniosa, & accurata, instar Labyrinthi censi possint; propter